

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa  
Spisová značka: 8Csp/94/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203669  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka  
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517203669.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: N. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, XXX XX R. v konaní o zaplatenie 1 905,57 eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e v časti týkajúcej zaplatenia sumy 312,30 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 312,30 eur od 30.10.2014 do zaplatenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 593,27 eur , úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 85,08 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.2.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.4.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.5.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.7.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.2.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 53,86 eur od 21.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.7.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.8.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,86 eur od 21.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 53,97 eur od 21.1.2017 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 99,10 eur mesačne so splatnosťou splátky k poslednému dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 98,60 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 905,57 eur s

úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy od 30.10.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 6.2.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 800 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet). Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. Rámcovej zmluvy (ktorá môže mať rôzne názvy, ako napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Žalovaný mal splácať pôžičku v 36 mesačných splátkach po 71,72 eur, a to až do celkovej výšky pôžičky 2 415,24 eur. Do dnešného dňa uhradil sumu 171,72 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovaného platiť splátku riadne a včas žalobca dňa 27.8.2014 listom predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.10.2014 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 1 905,57 eur. Žalovaný mal ku ňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 2 064 eur (7 splátok po 71,72 eur + suma po zosplatnení vo výške 1 562,05 eur). Po pripočítaní nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 13,20 eur a odpočítaní úhrad žalovaného vo výške 171,72 eur činí dlh 1 905,57 eur.

3. K žalobe pripojil listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.2.2014, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky klientov Consumer Finance Holding, a.s., zmluvu o využívaní klientskej zóny zo dňa 29.1.2014, predžalobnú upomienku zo dňa 27.8.2014 a doručenkou preukazujúcu jej doručenie, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014 a prehľad splátok a úhrad.

4. Na výzvu súdu na presnú špecifikáciu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a akým spôsobom bolo doručované oznámenie o okamžitej splatnosti úveru právny zástupca pôvodného žalobcu oznámil súdu, že oznámenie bolo doručované iba obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením pohľadávky bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v ktorej bol upozornený na možnosť zosplatnenia úveru. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky si žalobca uplatňuje v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. S týmito nákladmi žalovaný podpisom zmluvných podmienok súhlasil, a to v zmysle čl. 13, bodu 13.6 zmluvných podmienok. Ide o náklady spojené s úkonmi mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, ktoré sú určené percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky. Zároveň týmto podaním oznámil súdu postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní spoločnosti Intrum Justitia, s.r.o.

5. Následne nový právny zástupca pôvodného žalobcu aj spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci, 2 plnomocenstvá od postupca aj postupníka, príloha č. 3 žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 20.11.2017, príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok s identifikáciou postupovanej pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a výpis z poštovej knihy preukazujúci odoslanie oznámenia. K 1.1.2018 pôvodný žalobca zanikol dobrovoľným výmazom z Obchodného registra v dôsledku rozdelenia. Uznesením č.k. 8Csp/94/2016-44 zo dňa 18.1.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobcu a zároveň o pripustení zmeny na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu vzhľadom na skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky došlo ešte pred zánikom pôvodného žalobcu.

6. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nej vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril, aj keď mu boli všetky doručované listiny riadne doručené.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní a nežiadal o odročenie pojednávania. Zároveň sa ešte vyjadril k veci samej, pričom uviedol, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Takisto poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C 42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová a nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 11/2016 týkajúci sa nesúlady § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 13,20 eur s príslušenstvom a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Zároveň oznámil súdu dve úhrady zo strany žalovaného po podaní žaloby po 100 eur dňa 14.12.2017 a 3.5.2018 a v tejto časti vzal žalobu takisto späť. Po čiastočnom späťvzatí žaloby požadoval zaplatenie sumu 1 692,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 892,37 eur od 30.10.2014 do 14.12.2017, zo sumy 1 792,37 eur od 15.12.2017 do 3.5.2018 a zo sumy 1 692,37 eur od 4.5.2018 do zaplatenia. Súd vzhľadom na ospravedlnenie žalobcu a jeho právneho zástupca prejednal vec aj ich v neprítomnosti.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je ochotný splácať dlh v splátkach, maximálne však po 100 eur mesačne. Zároveň popísal svoje výdavky v súvislosti s pobytom vo väzbe a psychologickým vyšetrením, ktoré musel podstúpiť, preto úver nesplácal. Zároveň popísal svoje osobné, majetkové, príjmové a výdavkové pomery, keď má 9 maloletých detí, z ktorých 6 je u neho a na 3 ďalšie platí výživné, pričom v jeho domácnosti sa stará aj dve ďalšie maloleté deti jeho súčasnej manželky. Jeho čistý mesačný príjme je okolo 500-600 eur, pričom platí inkaso okolo 235 eur a splátky z dvoch úverov vo výške 235 eur vo VÚB, a.s. a vo výške 110 eur v OTP banke. K doručeniu oznámenia o zosplatnení úveru uviedol, že nemá o tom vedomosť. V tom čase bol vo Francúzsku, takže ak niečo prišlo, mohol to prevziať jedine jeho otec. Na preukázanie jeho pomerov predložil súdu dva príkazy na úhradu od tunajšieho súdu, a to na sumy 600 eur a 260 eur, ktoré boli platené v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/126/2017, dva doklady o vklade do VÚB, a.s. vo výškach 100 eur a 140 eur a dva doklady o vkladoch do OTP Banky, a to vo výške 100 eur. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby.

9. Pred vyhlásením rozsudku bolo dňa 6.6.2018 doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní dňa 8.6.2018 a súhlasil s rozhodnutím aj v ich neprítomnosti. Zároveň predložil súdu súhlas s postupným splácaním žalovanej pohľadávky zo dňa 10.5.2018, podľa ktorého žalovaný vykonáva úhrady a ktorý bol vyhotovený na základe žiadosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu ďalej oznámil, že žalovaný dňa 30.5.2018 uhradil sumu 99,10 eur, preto v tejto časti s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzal žalobu späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Súhlasil tiež so splácaním dlhu v splátkach po 99,10 eur. Po čiastočnom späťvzatí žaloby požadoval zaplatenie sumy 1 593,27 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 892,37 eur od 30.10.2014 do 14.12.2017, zo sumy 1 792,37 eur od 15.12.2017 do 3.5.2018, zo sumy 1 692,37 eur od 4.5.2018 do 30.5.2018 a zo sumy 1 593,27 eur od 31.5.2018 do zaplatenia. K svojomu podaniu pripojil súhlas s postupným splácaním žalovanej pohľadávky zo dňa 10.5.2018.

10. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania ako sú uvedené vyššie a žalovaným na pojednávaní, zistil tento skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 6.2.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere označenú ako zmluva o poskytnutí pôžičky, na ktorej bolo uvedené číslo XXXXXXXXXXXX, pričom právny predchodca žalobcu evidoval túto zmluvu po č. XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 800 eur s nasledovnými parametrami - pôžička vo výške 1 800 eur, splátka vo výške 67,09 eur, splátka s poistením 71,72 eur, počet splátok 36, mesačná splátka poistenia 4,63 eur, celkové náklady spotrebiteľa 615,24 eur, celková čiastka 2 415,24 eur, fixná ročná úroková sadzba a ročná percentuálna miera nákladov 22,20 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 21,09 %, konečná splatnosť 1/2017, splatnosť prvej splátky k 20. dňu nasledujúceho mesiaca po uzavretí zmluvy, splatnosť splátky k 20. dňu v mesiaci. Žalovaný pred vyhotovením predžalobnej upomienky zo dňa 27.8.2014 dlhu uhradil 1 splátku vo výške 71,72 eur dňa 8.4.2014, následne uhradil žalovaný dve splátky po 50 eur dňa 12.1.2016 a 10.5.2016, dve splátky po 100 eur dňa 14.12.2017 a 3.5.2018 a ďalšiu splátku vo výške 99,10 eur dňa 30.5.2018. Právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 27.8.2013 vyhotovil predžalobnú upomienku, ktorou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a poučil ho o možnosti zosplatnenia úveru. Upomienka bola žalovanému doručená dňa 10.9.2014. Listom zo dňa 29.10.2014 oznámil právny predchodca žalobcu

žalovanému, že úver sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Ku dňu 20.11.2017 bola pohľadávka z uvedenej zmluvy postúpená žalobcovi.

12. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,  
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,  
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Súd sa v prvom rade vysporiadal s otázkou, akú zmluvu strany uzavreli. Pritom vychádzal z toho, že každý právny úkon je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a nie podľa jeho označenia.

26. Žalovaný uzavrel zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí pôžičky. Toto tlačivo obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa v tom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ako napr. úrokovú sadzbu, RPMN, celkové náklady spotrebiteľa a pod.), pričom v čl. V. je vyhlásenie, že žalovaný sa oboznámil so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli pripojené aj k žalobe. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v presne určenom počte splátok s určenou výškou splátky, a to spolu s úrokom. Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný vystupoval ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ. Po zohľadnení uvedených skutočností súd uzavrel, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, čiže táto zmluva má spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Súd po preskúmaní uzavretej zmluvy dospel k záveru, že táto obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch platným a účinným v čase uzavretia zmluvy, ktoré umožňovali žalovanému posúdiť vhodnosť a výhodnosť úveru pre neho. Zároveň súd zistil, že žalovaný si nesplnil jednu zo základných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, a to platiť riadne a včas splátky úveru, keď bol v omeškaní so zaplatením viac ako 3 splátok.

28. Súd sa ďalej zaoberal splnením podmienok na zosplatnenie dlhu upravených v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil predžalobnú upomienku, ktorou žalovaného vyzval na úhradu dovtedy splatných splátok, ktorú aj preukázateľne doručil žalovanému. K žalobe právny predchodca žalobcu pripojil aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca však počas celého konania nepripojili doklad o doručení alebo doručovaní uvedeného oznámenia žalovanému, pričom iba oznámili súdu, že toto oznámenie bolo doručované obyčajnou poštou. Je zrejme, že predčasné zosplatnenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať a na druhej strane dlžníkovi povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu je podľa názoru súdu dôvodné požadovať, aby takýto právny úkon bol preukázateľne odoslaný dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo minimálne do osobnej sféry dlžníka (podobne ako aj výzva veriteľa na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenie dlhu, ktorej doručenie v tomto prípade mal súd preukázané). Takéto doručenie oznámenia, resp. minimálne jeho odoslanie na adresu žalovaného súd nemal preukázané. V tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Navyše žalobcom predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahuje uvedenie dňa, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide pritom o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle už vyššie uvedenej straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatnením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru. Toto oznámenie preto súd považoval aj za neurčité. Za tohto stavu súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na platné vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Žalobca má teda právo požadovať iba splátky splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Keďže splatnosť poslednej splátky už v čase vyhlásenia rozsudku súdu uplynula (podobne ako aj v čase postúpenia pohľadávky), žalobca má právo požadovať zaplatenie všetkých doposiaľ neuhradených splátok, avšak vyššie uvedené nesplnenie podmienok pre zosplatnenie úveru má vplyv na nárok žalobcu na úrok z omeškania ako je uvedené nižšie.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v zmysle § 144 a § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 312,30 eur (náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 13,20 eur + úhrady žalovaného po podaní žaloby 2 x 100 eur a 1 x 99,10 eur) s príslušenstvom tak, ako to vyplýva z prvého výroku toho rozsudku, vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 1 593,27 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi súčtom 7 splátok po 71,72 eur splatných do 20.9.2014 vo výške 502,04 eur a sumy 1 562,05 eur (t.j. zvyškom istiny, ktorú právny predchodca požadoval od žalovaného po zaslaní oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) a medzi úhradami zo strany žalovaného, t.j. sumou 470,82 eur (71,72 eur + 2 x 50 eur + 2 x 100 eur + 99,10 eur).

30. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po vyhotovení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Vychádzajúc z konštatovaného nepreukázania podmienok na platné zosplatenie úveru sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením každej dlžnej splátky osobitne, a to dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej splátky, v danom prípade 21. dňa tohto ktorého mesiaca. Z predloženého prehľadu splátok je zrejmé, že žalobca požadoval do 20.9.2014 7 splátok po 71,72 eur, teda vo výške dohodnutej podľa zmluvy a následne už len zvyšok istiny. Úhrady žalovaného vo výške 470,82 eur by postačovali na 6 splátok po 71,72 eur a na časť 7. splátky vo výške 40,50 eur. Žalovaný je teda v omeškaní so zaplatením 7. splátky vo výške 31,22 eur od 21.9.2014, a následne s ďalšími splátkami vo výške 53,86 eur postupne od 21.10.2014 do 21.12.2016 a s poslednou splátkou vo výške 53,97 eur od 21.1.2017. K splátkam č. 8-36 pritom súd dospel rozpočítaním sumy 1 562,05 eur, ktorú žalobca požadoval po zaslaní oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na zostávajúcich 29 splátok ( $1\,562,05 \text{ eur} : 29 = 28 \times 53,86 \text{ eur} + 53,97 \text{ eur}$ ). Súd pri uvedených výpočtoch vychádzal z počtu splátok uvedených v zmluve, aj keď odo dňa splatnosti prvej splátky do dňa splatnosti poslednej splátky reálne vychádza iba 35 splátok a z týchto priznal úrok z omeškania. Keďže ide o peňažný dlh, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. účinným od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola od 10.9.2014 do 15.3.2016 vo výške 0,05 % a od 16.3.2016 je vo výške 0,00 %, teda žalobca má nárok na úrok z omeškania podľa splatnosti tej ktorej splátky vo výške 5,05 %, resp. 5,00 % ročne. Keďže žalobca požadoval úrok z omeškania od 30.10.2014, súd mu priznal úrok z omeškania od tohto dátumu zo súčtu omeškaných splátok do 30.10.2014, t.j. zo sumy 85,08 eur ( $31,22 + 53,86$ ) a následne odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej upravenej splátky tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania (t.j. v časti rozdielu medzi žalobcom požadovanými úrokmi z omeškania a priznanými úrokmi z omeškania) súd žalobu zamietol.

31. Zároveň súd vzhľadom na osobné, zárobkové a výdavkové pomery žalovaného povolil splácanie dlžnej sumy v splátkach. Žalovaný má čistý príjem do 600 eur, má vyživovaciu povinnosť k 9 maloletým deťom, pričom sa stará aj o ďalšie dve maloleté deti jeho terajšej manželky. Zo svojho príjmu a príjmu manželky (ktorá je vzhľadom na dátum narodenia posledného dieťaťa v roku 2016 zrejme na materskej dovolenke) platia náklady spojené s bývaním vo výške okolo 235 eur, náklady spojené so splátkami 2 úverov vo výške okolo 345 eur a zabezpečujú starostlivosť o svoju rodinu. Žalovaný navrhol splátku 100 eur, právny zástupca v poslednom podaní navrhol splátku 99,10 eur, teda súhlasil so splácaním dlhu v splátkach. Súd vychádzal aj z toho, že žalobca je spoločnosť, ktorá splatením dlhu žalovaného v splátkach nebude nejako významne obmedzená vo svojej činnosti (v predmete podnikania má napr. aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čiže disponuje nepochybne peňažnými zdrojmi). Súd pritom prihliadol aj na skutočnosť, že dobrovoľné splnenie dlhu (aj keď rozdelené na splátky) je pre žalobcu výhodnejšie, ako neuhradenie dlhu a jeho následné vymáhanie prostredníctvom exekúcie, pričom žalobca za dobu dlhšieho splnenia dlhu bude kompenzovaný úrokmi z omeškania. Zároveň súd splácanie dlhu podmienil jeho riadnym a včasným splácaním, teda ak žalovaný neuhradí čo len jednu splátku riadne a včas, môže žalobca požadovať zaplatenie celého zvyšku dlžnej sumy.

32. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorých ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 905,57 eur, v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 13,20 eur vzal žalobu späť bez uvedenia dôvodu, t.j. v tejto časti procesne zavinil zastavenie konania a v tejto časti by mal žalovanému nahradiť trovy konania, v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 299,10 eur vzal žalobu späť z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby, t.j. pre správanie žalovaného, pričom v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne, t.j. v tejto časti má právo na náhradu trov konania voči žalovanému a úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 1 593,27 eur, t.j. aj v tejto časti má právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Úspech žalobcu vo vzťahu k celkovo žalovanej sume (so zahrnutím aj časti, v ktorej procesne nezavinil zastavenie konania) predstavuje 99,30 %. Žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené pre sumu 13,20 eur, čo pre účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania súd považoval za jeho úspech v konaní. Úspech žalovaného teda predstavuje 0,70 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu oboch strán sporu bol žalobca úspešný v 98,60 %

a v tomto rozsahu má právo na náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.